

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 28 grudnia 2022 r.

Pozycja 230

POSTANOWIENIE z dnia 14 września 2022 r. Sygn. akt Ts 136/20

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.U. o zbadanie zgodności:

art. 116 § 6 w związku z art. 7 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, ze zm.) w zakresie, w jakim „nie przewiduje wydawania decyzji w sprawie kontroli osobistej skazanego podlegającej kontroli sądowej”, z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 21 września 2020 r. (data nadania) M.U. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Zarządzeniem z 4 czerwca 2020 r. (sygn. akt [...]) Sąd Rejonowy w L. wyznaczył dla skarżącego, odbywającego karę pozbawienia wolności, pełnomocnika z urzędu do czynności w zakresie sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej.

Zarządzeniem z 20 listopada 2020 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 15 grudnia 2020 r.) Prezes Trybunału Konstytucyjnego, na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) wskazanie ostatecznego orzeczenia, w rozumieniu art. 79 Konstytucji, w związku z którym wniesiona została skarga konstytucyjna; 2) udokumentowanie dat: a) doręczenia orzeczenia wskazanego jako ostateczne zgodnie z punktem 1 zarządzenia, b) złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej, c) doręczenia pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu – adwokat M.M. – rozstrzygnięcia Okręgowej Rady Adwokackiej o ustanowieniu jej pełnomocnikiem dla skarżącego; 3) podanie, czy od wskazanego – zgodnie z punktem 1 zarządzenia – ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia; 4) doręczenie: a) odpisu ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga

konstytucyjna wraz z czterema kopiami, b) odpisów orzeczeń (wyroki, postanowienia, decyzje, inne rozstrzygnięcia) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej wraz z czterema kopiami; 5) przedstawienie stanu faktycznego.

W odpowiedzi na zarządzenie pełnomocnik skarżącego, w piśmie z 22 grudnia 2020 r. (data nadania), wniósł o przedłużenie terminu do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej. Uzasadniając wniosek wskazał, że wykonanie zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 20 listopada 2020 r. nie jest możliwe w wyznaczonym terminie, ponieważ skarżący przebywa w izolacji więziennej i kontakt z nim jest znacznie utrudniony.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 15 grudnia 2021 r. termin do usunięcia przez skarżącego braków formalnych skargi konstytucyjnej został przedłużony o 14 dni – od dnia doręczenia tego zarządzenia.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem rozstrzygnięcia merytorycznego. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub jest oczywiście bezzasadna.

2. Po przeprowadzeniu rozpoznania wstępnego przedmiotowej skargi Trybunał Konstytucyjny ustalił, że nie spełnia ona warunków dopuszczenia do rozpoznania merytorycznego z uwagi na nieusunięcie braków formalnych wymienionych w zarządzeniu Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 20 listopada 2020 r.

3. Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji jednym z podstawowych wymagań dopuszczalności merytorycznego rozpoznania skargi konstytucyjnej jest to, by była ona wniesiona po wydaniu ostatecznego orzeczenia o wolnościach, prawach lub obowiązkach skarżącego określonych w Konstytucji na podstawie przepisu, który został zakwestionowany w skardze. Dlatego w regulacjach u.o.t.p.TK wskazujących przesłanki, jakie powinna spełniać skarga konstytucyjna, przewidziano wymóg określenia kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącego określonych w Konstytucji i w stosunku do którego skarżący domaga się stwierdzenia niezgodności z Konstytucją (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK) oraz obowiązek dołączenia do skargi wyroku, decyzji lub innego rozstrzygnięcia wydanego na podstawie zakwestionowanego przepisu (art. 53 ust. 2 pkt 1 u.o.t.p.TK), jak również wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK (art. 53 ust. 2 pkt 2 u.o.t.p.TK).

4. W związku z powyższym oraz mając na uwadze, że skarga zawierała liczne braki formalne, zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 26 lutego 2021 r. – na podstawie art. 57 ust. 1 u.o.t.p.TK – skarżący został wezwany m.in.: do wskazania ostatecznego orzeczenia, w rozumieniu art. 79 Konstytucji, w związku z którym wniesiona została skarga konstytucyjna, przesłania odpisu tego orzeczenia oraz udokumentowania daty jego doręczenia. Skarżący został także wezwany do przedstawienia stanu faktycznego.

5. W piśmie procesowym z 22 grudnia 2020 r. pełnomocnik skarżącego odniósł się do zarządzenia, wnosząc o przedłużenie terminu do usunięcia braków formalnych. Wskazał jednocześnie, że do skargi zostało dołączone „zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w L. w przedmiocie wyznaczenia pełnomocnika z urzędu wraz z potwierdzeniem odbioru przez pełnomocnika”. Zarządzeniem z 15 grudnia 2021 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego przedłużył termin do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej o 14 dni – od dnia doręczenia tego zarządzenia. Zostało ono doręczone pełnomocnikowi skarżącego 5 stycznia 2022 r. Skarżący nie usunął braków skargi konstytucyjnej w określonym terminie.

6. Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, dotyczącym wstępnego rozpoznania skargi konstytucyjnej, jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony do rozpoznania wstępnego sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie siedmiu dni. Trybunał stwierdził, że skarżący był prawidłowo wezwany do usunięcia braków na etapie kontroli przeprowadzonej przez Prezesa Trybunału Konstytucyjnego w trybie art. 57 ust. 1 u.o.t.p.TK. Oznacza to, że Trybunał poprzestaje na ustaleniu, że skarżący nie wskazał ostatecznego orzeczenia o jego wolnościach lub prawach w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, w związku z którym wniesiona została skarga konstytucyjna, a także nie udokumentował daty doręczenia tego orzeczenia, jak również daty złożenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Nie doręczył również rozstrzygnięć wskazanych w punkcie 4 zarządzenia z 20 listopada 2020 r. oraz nie przedstawił stanu faktycznego. W konsekwencji należy stwierdzić, że braki formalne skargi konstytucyjnej nie zostały usunięte.

Z tych przyczyn Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.